

ikke allerede er optagen i Lovforslaget, er kun den, at det var oplyst, at der ikke fandtes andre Vedde ved Kjøbenhavn, end saadanne, der fyldestgjorde de Betingelser, som man i Forslaget har opstillet, og at man derfor ikke ansaa det for nødvendigt at optage en saadan Bestemmelse. Dnffer man imidlertid at optage den, kan der fra min Side ikke være Noget at erindre imod, at en saadan udtryffelg Tilkjendegivelse findes i Lovforslaget.

Endringsforslaget under Nr. 15 til § 17 er, som før nævnt, en utvivlsom Forbedring, som jeg skal tillade mig at anbefale.

Derimod maa jeg tilstaa, at jeg har nogen Betænkelighed ved Endringsforslaget under Nr. 16 til § 20, der gaar ud paa at forhøje Betalingen for de Forretninger, som Synsmændene skulle udføre. Jeg tror, at det er nødvendigt og rigtigt at holde den Slags Betalinger indenfor saa snevre Grændser, som muligt, og jeg tilstaa, at jeg ikke kan erkjende, at der er nogen Nødvendighed for at forhøje Betalingen saaledes, som det foreslaas af det ærede Udvalg. Dette er imidlertid af den Slags Ting, som jeg ganske skal henstille til det ærede Thing, idet jeg dog endnu skal bemærke, at, ligesom jeg for mit eget Bedkommende ikke finder Endringen nødvendig, saaledes tror jeg at kunne forudsæ, at selv om Thinget her maatte vedtage den, vil den dog vistnok utvivlsom støde paa Modstand i det andet Thing. Derimod skal jeg intet have at erindre imod Endringsforslaget under Nr. 17 til § 20, idet jeg finder det ganske billigt, at Synsmændene under alle Omstændigheder skulle være berettigede til at forlange fri Befordring, naar de skulle begive sig udenfor Byens Grændser.

Hvad Forslaget under Nr. 18 angaar, da har jeg ikke nogen Betænkelighed ved, at man udvider de dert nævnte Bestemmelser af Lovforslaget til de øvrige Kjøbstæder, idet det er mig klart, at der i disse og navnlig i de større af dem, hvor Forholdene antage en

Karakter, der er lig de kjøbenhavnske, er Brug for andre Segnsregler end dem, der ellers findes for Landet. At der derved vil kunne blive forbundet en noget større Bekostning med at opføre Segn i Kjøbstæderne, skal jeg villig indrømme, men det forekommer mig at være af det Slags Ting, som Folk maa finde sig i, naar Forholdene iøvrigt ere af den Bestaenhed, at det maa erkjendes, at de Segn, som foreskrives, ere ulige hensigtsmæssigere end de nuværende. Det maa være mig tilladt med Hensyn til dette Punkt at gøre den lille Bemærkning til det ærede Medlem for 4de Kreds (Sonne), at jeg tror, at det er imod Sprogbrugen at kalde et Segn, der er opmuret af Sten, for et Stengjærde. Man kunde med mere Ret kalde det for et Murværk, men det er ialtsald intet Stengjærde. — Jeg vil ikke, med hvad jeg saaledes har yttret, have sagt, at der ikke skulde kunne findes en bedre Redaktion af den foreslaaede nye Paragraph end den, der foreligger her, eller at det ikke skulde kunne være nødvendigt og ønskeligt at gjøre visse Begrændsninger i dens Bestemmelse. Jeg tror kun, at det maa erkjendes, at, naar der for Kjøbstæderne ikke hidtil gjælder Andet, end Lovten af 6te Marts 1869, da er der en vis Trang til at faae andre Bestemmelser fastsatte og navnlig til at faae dem, som nu foreslaas gjorte gjældende for de kjøbenhavnske Forhold, udvidede til ogsaa at gjælde for den egentlig bebyggede Del af Kjøbstæderne. — Forudsat, at det høie Thing maatte vedtage denne Bestemmelse, da følger Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 19 om en ny Titel for Lovforslaget saa at sige af sig selv, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale dette til det høie Thing.

B. Petersen: Naar den høitærede Minister yttrede, at der mulig burde ske en Forandring i Redaktionen af Endringsforslaget under Nr. 18, saaledes at kun nogle af de dert omhandlede Bestemmelser kom til at finde Anvendelse paa Kjøbstæderne, da maa